

ΤΟΛΓΚΑΪ ΟΖΜΠΕΪ: Μπλε στο αίμα του

Αυτός είναι ο τίτλος της αρκετά ενδιαφέρουσας συνέντευξης που παραχώρησε ο Τολγκάϊ Οζμπέι στον επίσημο διαδικτυακό τόπο της ομοσπονδίας ποδοσφαίρου της ΝΝΟ. Το κείμενο φέρει την υπογραφή του Κρις Παρασκευά και παραθέτουμε τόσο τον όμορφο πρόλογο όσο και ολόκληρη την συνέντευξη του επιθετικού του Σίδνεϊ Ολύμπικ:

“Σε μία εποχή που οι πρώην γίγαντες του Εθνικού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου (NSL) υπάρχουν στο τοπίο του ποδοσφαίρου της Αυστραλίας σαν τροφοδότες των ομάδων του Α-Λιγκ, ο πλούτος της ιστορίας και του χαρακτήρα τους πολλές φορές λησμονιέται. Για τον Τολγκάϊ Οζμπέι - ο οποίος είχε μικρό πέρασμα από ομάδες του Α-Λιγκ όπως η Σίδνεϊ FC και οι Νιούκαστλ Τζετς - το Σίδνεϊ Ολύμπικ διατηρεί μία ξεχωριστή θέση στην καρδιά του. Θυμάται την εποχή που ο σύλλογος του Σίδνεϊ είχε την καλύτερη ομάδα στην χώρα, όταν είχε το προνόμιο να προπονηθεί με παίκτες όπως ο Άντε Μίλιτσιτς κι ο Τρόι Χάλπιν, σαν νεαρός ποδοσφαιριστής των ομάδων γιουθ του συλλόγου. Για την ανάπτυξή του σαν ποδοσφαιριστής ο Οζμπέι θα πρέπει να ευχαριστήσει τόσο το Σίδνεϊ Ολύμπικ όσο και τη Σίδνεϊ Γιουνάιτεντ. Αναγνωρίζει μέχρι σήμερα την συμβολή τους στην καριέρα του κι η επιστροφή του στο Σίδνεϊ Ολύμπικ για το φετινό πρωτάθλημα Πρέμιερ Λιγκ ΝΝΟ κουβαλά κι ένα στοιχείο νοσταλγίας για τον νεαρό που ακόμα θυμάται το πρώτο του παιχνίδι με τον σύλλογο...

ΕΡ: Ήσουν στο Σ. Ολύμπικ σαν πιτσιρικάς, πες μας λίγα λόγια για τις πρώτες ημέρες σου στον σύλλογο.

ΑΠ: Ήμουν στο Σ. Ολύμπικ για ολόκληρη την παιδική μου ηλικία: στους 13χρονους, 14χρονους, 15χρονους και 17χρονους και στην β' ομάδα και προπονήθηκα με την α' ομάδα σε ηλικία 16 ετών με προπονητή τον Λι Στέρι. Αυτός ο σύλλογος έχει κάνει πολλά για την ανάπτυξή μου και για τον ποδοσφαιριστή που είμαι σήμερα. Η επιστροφή μου στην ομάδα είναι κάτι πραγματικά καλό για μένα κι ελπίζω να κάνω μερικά καλά πράγματα φέτος για να ανταποδώσω.

ΕΡ: Θυμάσαι την πρώτη σου ημέρα στον σύλλογο;

ΑΠ: Ήμουν στο Σάουθ Ντίστρικτ στο ξεκίνημα της περιόδου στην ηλικία των 13 ετών. Στα μισά της χρονιάς έφυγα και πήγα στο Σ. Ολύμπικ. Το πρώτο μου παιχνίδι με την ομάδα ήταν με αντίπαλο το Σάουθ Ντίστρικτ και θυμάμαι πως νικήσαμε αλλά δεν σκόραρα. Θυμάμαι πως ακόμα κι αν ήμουν στους 13χρονους η ατμόσφαιρα στους αγώνες και να παίζεις στο Ολύμπικ σε οποιαδήποτε ηλικία ήταν σημαντικό πράγμα. Δεν θα το έλεγα πίσω γιατί όταν είσαι παιδί δεν το κοιτάς αυτό. Όμως θυμάμαι ότι στις ημέρες του Εθνικού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου (NSL) το Ολύμπικ ήταν πάντα εκεί. Για κάθε παίκτη να παίζεις στο Σίδνεϊ Ολύμπικ σε οποιαδήποτε ηλικία ήταν κάτι πολύ, πολύ μεγάλο.

ΕΡ: Έπαιξες στα τζούνιορ όταν ο σύλλογος ήταν ακόμη στο Εθνικό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου, θυμάσαι να κοιτάς τους παίκτες της α' ομάδας;

ΑΠ: Ναι φυσικά πάντα παρακολουθούσα παίκτες όπως ο Πάμπλο Καρντόζο. Εκείνη την εποχή υπήρχε ο Άντριου

Ο Τολγκάϊ Οζμπέι

Πάκερ, ο Λίντσεϊ Γουίλσον, ακόμη κι ο Νικ Καρλ που ανερχόταν επίσης στην α' ομάδα. Ακόμα κι ο Άντονι Δουμάνης που έκανε το ντεμπούτο του στο NSL όταν ήμουν 14 ετών και τώρα παίζουμε μαζί. Παρακολουθούσα μερικούς από αυτούς τους παίκτες όταν ήμουν παιδί.

ΕΡ: Φυσικά, ο σύλλογος έχει υποστεί προφανώς πολλές αλλαγές από τις ημέρες του NSL.

ΑΠ: Ναι, πολλές αλλαγές και κανένα δεν ήξερε τότε ότι θα δημιουργούνταν το Α-Λιγκ, όλοι νομίζαμε ότι το NSL θα παρέμενε. Όμως πολλά άλλαξαν και νομίζω πως αυτό είναι καλό για το άθλημα.

ΕΡ: Το Ολύμπικ έχει αλλάξει; Έχει διατηρήσει τις ιδέες και φιλοσοφίες του;

ΑΠ: Θεωρώ πως ο σύλλογος έχει παραμείνει σχεδόν ο ίδιος. Η βάση των οπαδών μας είναι ακόμη αρκετά καλή και ίσως ο σύλλογος έχει προοδεύσει λίγο, αναλογιζόμενοι βέβαια και το επίπεδο του πρωταθλήματος που συμμετέχουμε.

ΕΡ: Το Ολύμπικ έχει ισχυρή παράδοση στην ανάπτυξη ποδοσφαιριστών, βλέπεις ακόμη νέους παίκτες να ξεπηδούν σήμερα;

ΑΠ: Ειδικά στην ομάδα των γιουθ βλέπω πολλούς παίκτες που θα μπορούσαν να αγωνίζονται στην α' ομάδα. Αν δεν είχαμε τόσο καλή ομάδα θα υπήρχαν αρκετοί νεαροί που θα μπορούσαν να σταθούν στο Πρέμιερ Λιγκ. Η βασική ιδέα του συλλόγου είναι η ανάπτυξη νέων παικτών κι είναι κάτι πολύ καλό για το Σίδνεϊ Ολύμπικ. Πριν την έναρξη της περιόδου είχαμε αρκετούς 18χρονους που προπονούσαν μαζί μας.

ΕΡ: Πόσο σημαντικό στάθηκε το Σ. Ολύμπικ στην ανάπτυξή σου σαν ποδοσφαιριστής; Υπάρχουν κάποιοι συγκεκριμένοι τομείς στους οποίους σε βοήθησε να αναπτυχθεί;

ΑΠ: Δεν έχουν πολλοί ποδοσφαιριστές την ευκαιρία να προπονηθούν με την α' ομάδα στην ηλικία των 16 χρόνων, ιδιαίτερα όταν στην ομάδα υπήρχαν τότε παίκτες όπως ο Άντε Μίλιτσιτς κι ο Τρόι Χάλπιν - ήταν η καλύτερη ομάδα στην χώρα εκείνη την εποχή. Το Σ. Ολύμπικ έχει κάνει πραγματικά πολλά για

μένα και με βοήθησε πολύ.

ΕΡ: Είσαι ευγνώμων που έπαιξες τότε σε σπουδαία παιχνίδια; Δεν έχουν πολλοί την ευκαιρία να προπονηθούν με παίκτες όπως ο Μίλιτσιτς κι ο Χάλπιν.

ΑΠ: Μόνο εγώ κι ένας άλλος ποδοσφαιριστής από τις ομάδες νέων του Σ. Ολύμπικ είχαν την ευκαιρία να προπονηθούν με αυτούς τους παίκτες και με βοήθησε πολύ γιατί την επόμενη περίοδο έκανα το ντεμπούτο μου στο NSL με την Σίδνεϊ Γιουνάιτεντ σε ηλικία 17 ετών. Πιστεύω πως αν το Σ. Ολύμπικ δεν είχε κάνει τόσα πολλά για μένα δεν θα είχα την ευκαιρία να αγωνισθώ στο NSL σε τόσο νεαρή ηλικία.

ΕΡ: Είναι λυπηρό κατά κάποιον τρόπο να βλέπεις ομάδες όπως το Σ. Ολύμπικ να μην συμμετέχουν στο εθνικό πρωτάθλημα; Ανέφερες πως είναι καλές για το άθλημα οι αλλαγές που έγιναν, όμως ένα κομμάτι σου θα πρέπει να νοιώθει λύπη.

ΑΠ: Ακόμα και για την Σίδνεϊ Γιουνάιτεντ, στην οποία πραγματοποίησα το ντεμπούτο μου στο NSL. Όταν δημιουργήθηκε το πρωτάθλημα Α-Λιγκ είναι κάπως απογοητευτικό να βλέπεις τέσσερις συλλόγους του NSL από το Σίδνεϊ να μην έχουν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε αυτό. Όμως ήταν καλό για το άθλημα και τώρα οι περισσότερες ομάδες του NSL είναι τροφοδότες των ομάδων του Α-Λιγκ. Οπότε, κατά έναν τρόπο είναι καλό και γι' αυτές.

ΕΡ: Νομίζεις ότι αυτές οι ομάδες έχουν ακόμα σημαντικό ρόλο να παίξουν στο ποδόσφαιρο της Αυστραλίας; Βλέπουμε ότι ακόμα παίζουν ποδοσφαιριστές που αγωνίζονται σε υψηλό επίπεδο.

ΑΠ: Δεν βλέπω γιατί όχι. Οι ομάδες του Α-Λιγκ δεν έχουν τμήματα υποδομής για να αναπτυχθούν ποδοσφαιριστές, έτσι όλοι βγαίνουν από τις ομάδες των πολιτειακών πρωταθλημάτων. Οι ομάδες που συμμετέχουν στα πολιτειακά πρωταθλήματα είναι πολύ σημαντικές γιατί η ανάπτυξη των νεαρών ποδοσφαιριστών γίνεται ακόμα μέσω αυτών.

ΕΡ: Πριν από δύο εβδομάδες ο τεχνικός της Σίδνεϊ FC, Βίτεσλαβ Λάβιτοκα, παρακολούθησε την αναμέτρηση με την Σίδ-

νεϊ Γιουνάιτεντ. Θα πρέπει να είναι σημαντικό για σένα σαν ποδοσφαιριστή που αυτές οι ομάδες έχουν ακόμη τέτοια προβολή.

ΑΠ: Ομάδες όπως το Ολύμπικ, η Γιουνάιτεντ, ακόμα και το Μαρκόνι είναι ομάδες αναγνωρισμένες και στο εξωτερικό. Οι ομάδες αυτές λειτουργούν ακόμα με τον τρόπο που συνήθιζαν στο NSL κι έχουν ακόμα τις επαγγελματικές δομές και γι' αυτό προσελκύουν καλούς ποδοσφαιριστές και αναγνωρισμένους προπονητές.

ΕΡ: Η Σίδνεϊ Γιουνάιτεντ έπαιξε επίσης σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξή σου. Σου έδωσε την ευκαιρία να αγωνιστείς σε υψηλό επίπεδο, αλλά απέκτησες κάτι καινούριο όσο ήσουν εκεί;

ΑΠ: Έπαιξα σε όλα τα παιχνίδια πριν την έναρξη της περιόδου με την Σ. Γιουνάιτεντ κι είχα περί τις τέσσερις εμφανίσεις στο NSL. Όμως ήμουν άτυχος γιατί πήρα κόκκινη κάρτα. Με πήγε πίσω αυτό αλλά το να προπονούμαι για έναν χρόνο με την Σίδνεϊ Γιουνάιτεντ με επαγγελματίες ποδοσφαιριστές όπως ο Μαρκ Ρούνταν και άλλοι έκανε το πολιτειακό πρωτάθλημα να φαίνεται κάπως εύκολο, όταν πήγα σε αυτό μετά το τέλος του NSL.

ΕΡ: Σχετικά με τον επαγγελματισμό του NSL. Ήταν εξίσου σημαντικός ο τρόπος λειτουργίας αυτών των ομάδων;

ΑΠ: Το NSL ήταν ένα επαγγελματικό πρωτάθλημα με τέσσερις ή πέντε προπονήσεις την εβδομάδα, όλα ήταν όπως έπρεπε να είναι. Το Ολύμπικ, ακόμα και το Μαρκόνι πέρυσι, αλλά και το Μπλακτάουν όταν ήμουν σ' αυτό πριν από λίγα χρόνια, λειτουργούν στα πρότυπα του Α-Λιγκ. Όμως, όταν είσαι part-time δεν μπορούν όλα να είναι στο 100%.

ΕΡ: Οι ομάδες αυτές είναι πλέον τροφοδότες, όμως για παίκτες σαν εσένα και τον Άντονι Δουμάνη πρέπει να υπάρχει κάτι περισσότερο. Υπάρχει ακόμα πάθος ανάμεσα στους παίκτες για αυτούς τους συλλόγους;

ΑΠ: Πιστεύω πως υπάρχει. Μιλώ για τον εαυτό μου όταν λέω ότι υπήρχαν κι άλλες ομάδες στις οποίες μπορούσα να πάω αλλά ένας από τους λόγους που διάλεξα το Ολύμπικ είναι όσα πολλά έκανε για μένα όταν ήμουν πιτσιρικάς. Νομίζω ότι όταν μία ομάδα έχει κάνει τόσα πολλά για σένα θες να ανταποδώσεις, όποτε υπάρχει πάντα πάθος.

ΕΡ: Τι λες για τους οπαδούς που συνεχίζουν να υποστηρίζουν αυτές τις ομάδες; Θα πρέπει να θυμάσαι θηλυτικούς χαρακτήρες όπως ο Ανδρέας ακόμα από την εποχή που ήσουν στα τζούνιορ.

ΑΠ: Φυσικά τον θυμάμαι! Ήταν απίστευτος. Ο Ανδρέας (σ.σ. ο "Λέτζεντ") παρακολουθεί την εξέλιξή μου για αρκετό διάστημα, ακόμα κι όταν ήμουν στο Μπλακτάουν και στο Μαρκόνι. Υπήρχε ένα χαμόγελο στο πρόσωπό του όταν ήθα πίσω στην ομάδα. Είμαι χαρούμενος που είναι ακόμα τριγύρω γιατί προκαλεί πάντα γέλιο κι είναι κάποιος που μπορείς να συνομιλήσεις μαζί του πριν και μετά τους αγώνες.

ΕΡ: Θα πρέπει να είναι πιο εύκολο να αγωνίζεσαι για το Ολύμπικ όταν αυτοί οι οπαδοί συνεχίζουν να το υποστηρίζουν.

ΑΠ: Αυτό είναι το καλό με το Ολύμπικ. Ότι δηλαδή υπάρχουν αυτοί οι οπαδοί, ανεξάρτητα αν η ομάδα παίζει στο NSL ή στο Πρέμιερ Λιγκ, που αγαπούν τον σύλλογο και συνεχίζουν να τον ακολουθούν. Αυτό είναι που χρειαζόμαστε, ανθρώπους σαν αυτούς".